

vzdáleny. Byl sice dobrým polním hospodářem, avšak ženu a děti neměl rád, byl prehlým a surovým na dobytek. Nejhorším byl, když se napil.

Předčítány dále také některé spisy o jednom útoku na Teichmanna spáchaném. Když v roce 1923 vracel se z hospody domů, bylo naň u jeho zahrady, právě když překročoval živý plot, střeleno. Teichmann byl zasažen, ošetřován, vyléčil se a náboj až do své smrti nosil pod lopatkou. Útočník tenkrát utekl a veškeré pátrání po něm bylo bezvýsledným.

Po plaidoyerech státního zástupce a obhájců zamítla porota všemi hlasy otázku o vině z vraždy a napomáhání k vraždě, přisvědčila však jednomyslně na eventuální otázku o vině zločinem zabítí a svádění k tomuto zločinu.

Na základě tohoto výroku poroty byl vynesena rozsudek, jímž odsouzen byl František Král do těžkého žaláře na čtyři roky, žena zavražděného Marie Teichmannová na pět let, její sestra Františka Králová na šest let a jejich matka Marie Králová na tři roky těžkého žaláře. Jako polehčující okolnosti pro výměru nízkého trestu uvedl soud dosavadní zachovalost všech žalovaných a to, že se k vině přiznali, a u ženy zavražděného též to, že je matkou dvou nedospělých, nezaopatřených dětí. Odsouzení trest přijali.

*

Násilné smilstvo.

Další čtyři případy projednávala porota při zavřených dveřích. Jednalo se vesměs o zločiny násilného smilstva.

Nejprve projednáván případ 16letého lesního dělníka, jemuž žaloba klade za vinu, že znásilnil 31letou ženu, duševně zaostalou, která jest od narození mrzákem na ruce i nohy. Obžalovaný se k činu nepřiznal a prohlášoval, že za čin jest zodpovědný jiný mladík. Jednání bylo za účelem výslechu nového obviněného odročeno.

*

V dalším byli souzeni dva 16letí hoši ze západního Slezska. Třináctiletá dívka šla v listopadu minulého roku o 6. hodině večer nakupovat k místnímu kupci. Cestou přidružili se k ní uvedení již dva hoši a zavedli ji, když nákup obstarala, na polní cestu, kde — jak žaloba praví — uvedený zločin se stal. Také tento případ byl na návrh státního zástupce a obhájce obou obžalovaných odročeno.

*

Třetí případ týkal se Rudolfa N. z Opavy, kterému bylo kladeno za vinu, že v lesích u Skřípova znásilnil služku. Porota však jej uznala po výslechu svědků nevinným, takže byl osvobozen.

*

Jako čtvrtý postaven byl před porotu 21letý Jos. Neugebauer ze Supíkovíc u Frývaldova. V Supíkovících konala se v září 1925 taneční zábava, během níž vylákal obžalovaný subtilní, slabé děvče na ulici a dle žaloby dopustil se na něm zločinu násilného smilstva.

Porotci všemi hlasy k jeho vině přisvědčili, načež soud odsoudil Josefa Neugebauera

do těžkého žaláře na jeden rok bezpodmínečně.

*

Zavražděná výměnkářka.

Jako poslední případ projednávala byla před opavskou porotou vražda výměnkářky Hübnerové z Tremešné. Vraždy měl se dle žaloby dopustiti 28letý rolník Jan Müller. O věci té jednáno bylo před opavskou porotou již v jejím podzimním zasedání, avšak líčení tehdy bylo odročeno za účelem prozkoumání duševního stavu obžalovaného. Tehdy tvrdil on i někteří svědci, že trpí závratěmi a nervositou v té míře, že z malých příčin upadá často v zuřivost.

Čin, ze kterého jest Müller obžalován, spáchal 7. září m. r., kdy setkal se s Hübnerovou na poli, kde tato žala trávu, dostal se s ní do hádky, při čemž uhořel ji do hlavy, takže Hübnerová upadla v bezvědomí k zemi. Žaloba však udává také, že zavražděná byla kromě toho zardoušena šátkem, který byl na krku zavražděné nalezen pevně utažený. Na její tváři byly zjištěny dvě řezné rány a lebka byla prorážena.

Müller se k vině nepřiznal. Zavražděná byla prý osoba velmi svárlivá a také osudného dne napadla obžalovaného proto, že prý jí úmyslným tlúčením v noci na zeď rušil spánek. Vyhrožovala mu soudem, což Müller rozčililo tou měrou, že ji uhořel pěstí do hlavy. Co se dělo potom, na to se již nepamatuje. Přiznává jen, že jest možno, že odtáhl Hübnerovou do houští, kde myslil, že se z bezvědomí probere. Že by chtěl Hübnerovou zardoušiti, to popírá.

Je zajímavo, že v této věci rozcházejí se i posudky soudních znalců. Zatím co lékaři, kteří prováděli obdukcí mrtvoly, přiznávají možnost, že Hübnerová byla zardoušena náhodou tím, že ji Müller vlek do lesa za šátek kolem krku uvázaný, popírají soudní znalci tuto možnost, dokazujíce, že Hübnerová byla zardoušena úmyslně.

Porotcům předloženo bylo 11 otázek, při čemž vedle vraždy připuštěny byly též otázky na zabítí, případně těžké ublížení na těle. Porotcové odpověděli pak na otázku vraždy jednohlasně záporně, naproti tomu na otázku zabítí s vyloučením pomatení smyslů přisvědčili desíti hlasy.

Soud nato vyřkl rozsudek s uvážením všech polehčujících okolností, jímž obžalovaný byl odsouzen na dva a půl roku těžkého žaláře.

Když paní senátorová a paní vinárníková kupují závodní koně.

(Zemský trestní soud v Praze.)

Bohumil Pěšura je nesporně vysoce nadaným mladým mužem. Ještě ani dvacetkrát nezazářilo jarní slunko nad jeho podnikavou hlavou, a přece dovedl vylákati už tolik peněz na lidech, že to mnohý dělník nevydělá ani za celý svůj dlouhý život. Asi před rokem, jako jiných osmnáctiletý, dostal od paní Jany Trčkové z Karlína, choti senátora, na ruku obnos 159.650 Kč, aby za peníze ty kou-